

वा० रा०

॥ १२६ ॥

॥ २२ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके उत्तरकांडे पंचाशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथाश्वमेधतो ब्रह्महत्या निवृत्तिकथ
नेनाश्वमेधवैभवकथनेन च तद्यज्ञप्रोत्साहनं ॥ तदेति ॥ कथाशेषप्रचक्रमे वक्तुमिति शेषः ॥ १ ॥ न संज्ञालेभे ग्रहप्रस्तवत्परवशो भूदित्यर्थः ॥ २ ॥ कंचित्कालमवसदित्यन्व

एवं संदिश्यतां वाणीं देवानां चामृतोपमां ॥ जगाम विष्णुर्देवेशः स्तूयमानस्त्रिविष्टपं ॥ २२ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० उ० पंचाशीति
तमः सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तदा वृत्रवधं सर्वमखिलेन सलक्ष्मणः ॥ कथयित्वा नरश्रेष्ठः कथाशेषप्रचक्रमे ॥ १ ॥ ततो हते
महावीर्ये वृत्रे देवभयं करे ॥ ब्रह्महत्या वृत्रः शक्रः संज्ञालेभेन वृत्रहा ॥ २ ॥ सोऽतमाश्रित्य लोकानां नष्टसंज्ञो विचेतनः ॥ कालं तत्रावसत्कं
चिद्वेष्टमान इवोरगः ॥ ३ ॥ अथ नष्टे सहस्राक्षे उद्विग्नमभवज्जगत् ॥ भूमिश्च ध्वस्तसंकाशानि स्नेहाशुष्ककानना ॥ ४ ॥ निस्त्रोतसस्ते स
र्वे तु हृदाश्च सरितस्तथा ॥ संक्षोभश्चैव सत्त्वानामना वृष्टिकृतो भवत् ॥ ५ ॥ क्षीयमाणे तु लोके स्मिन्संभ्रांतमनसः सुराः ॥ यदुक्तं विष्णु
ना पूर्वतं यज्ञं समुपानयन् ॥ ६ ॥ ततः सर्वे सुरगणाः सोपाध्यायाः सहर्षिभिः ॥ तं देशं समुपाजग्मु र्यत्रेंद्रो भयमोहितः ॥ ७ ॥ ते तु दृष्ट्वा स
हस्राक्षमावृतं ब्रह्महत्याया ॥ तं पुरस्कृत्य देवेशमश्वमेधं प्रचक्रिरे ॥ ८ ॥ ततोऽश्वमेधः सुमहान्महेंद्रस्य महात्मनः ॥ ववृते ब्रह्महत्यायाः पाव
नार्थं नरेश्वर ॥ ९ ॥ ततो यज्ञे समासे तु ब्रह्महत्या महात्मनः ॥ अभिगम्या ब्रवीद्वाक्यं क्रमेस्थानं विधास्यथ ॥ १० ॥ तेतामूचुस्ततो देवा
स्तुष्टाः प्रीतिसमन्विताः ॥ चतुर्धा विभजात्मानमात्मनैव दुरासदे ॥ ११ ॥ देवानां भाषितं श्रुत्वा ब्रह्महत्या महात्मनां ॥ संदधौ स्थानमन्य
त्रवरयामास दुर्वसा ॥ १२ ॥

यः ॥ ३ ॥ नष्टे अदर्शनं प्राप्ते ॥ उद्विग्नं अराजकत्वात् ॥ निस्नेहा इन्द्राभावमूला वृष्ट्याऽनार्द्रा ॥ ४ ॥ तदेवाह ॥ निस्त्रोतस इ
ति ॥ ५ ॥ समुपानयन् अवेदयन् स्मृतवन्त इति यावत् ॥ ६ ॥ ७ ॥ तं देशं विष्णुमिंद्रं वा ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ हे दुरासदे ब्रह्महत्ये आत्मानं चतुर्धा विभजेति तामूचुरित्यन्वयः
॥ ११ ॥ संदधौ चतुर्धा विभागं संपादितवती ॥ तथा कृत्वा देवेन्द्रादन्यत्र स्थानं वरयामास ॥ दुर्वसा दुःखजनकवासवती ॥ १२ ॥

उ० कां०

॥ १२६ ॥